

[Iver Poulsen.]

muligt — det vil altså sige så dårligt som muligt.

Så siger det ærede medlem hr. Poul Møller, at jeg jo ønsker, at de borgerlige partier skal nøjes med at vaske deres hænder på Pilatus' vis og afvise at tage et ansvar. Jeg mener i hvert fald, man skal afvise at tage et ansvar for noget, som strider imod ens principielle opfattelse, og kendsgerningen er jo den, at den forsvarsordning, vi fik, af general Norstad og den øverste sagkundskab er betegnet som et ret og slet kapitulationsforsvar. Så er spørgsmålet, om man skal foretrække et lidt bedre eller et lidt dårligere, et lidt dyrere eller et lidt billigere kapitulationsforsvar, eller man slet ikke skal foretrække noget af dette. Jeg ville i hvert fald ikke have taget et medansvar for et forsvar, som under alle omstændigheder af sagkundskaben bliver betegnet som et kapitulationsforsvar.

Det er nemlig det springende punkt: et forsvar, der kan opfylde sine betingelser fuldt ud, eller et forsvar, der kan opfylde sine forpligtelser til 25 pct., 50 pct. eller 75 pct. Det store og afgørende spørgsmål er, om det kan opfylde sine forpligtelser fuldt ud efter sagkundskabens opfattelse. Når det ærede medlem mener, at jeg sikkert ville have gjort det samme, hvis jeg havde været i den situation, kan jeg kun dertil bemærke, at det ærede medlem ikke kan vide noget om, hvad jeg ville have gjort, hverken dengang eller nu, for kontakten mellem det ærede medlem og hans parti og mig og mit parti har været sådan, at det ærede medlem ikke har andet kendskab til mig, end hvordan jeg ser ud.

**Statsministeren (Kampmann):** Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Iver Poulsen ikke mener at have fået svar nok på sine spørgsmål i første indlæg, men derfor behøver den ærede ordfører ikke her i anden omgang at give udtryk for en kombination af uvidenhed og manglende evne til at høre efter, hvad der bliver sagt. Jeg synes nok, at den ærede ordførers udlægning af mine bemærkninger om den private opsparing er han ikke tjent med at fortsætte med her i tinget. Den ærede ordfører ved udmærket godt, at der er gennemført mange ting for den private opsparing, også for

selvpensionister, i de år, jeg var finansminister. Jeg skal ikke trætte det øvrige ting, der udmærket kender dem, med at opremse disse foranstaltninger, men anbefale den ærede ordfører at studere dem.

Jeg skal i øvrigt ikke forlænge debatten ret meget. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen mente, at jeg — jeg tror, det ærede medlem sagde behændigt — var gået uden om visse ting, og så tog det ærede medlem sig af ordet „behændigt“. Det behøvede det ærede medlem ikke at have gjort, for hvis jeg har vist nogen behændighed, har jeg lært det af det ærede medlem. Nu kan man måske ikke sige, at det ærede medlems bemærkninger til den fraværende minister for kulturelle anliggender var særlig behændige. De var måske elegante — dette med det umættelige, undtagen hvad angår beskedenhed. Nu kan man sige, at det, at man er umættelig med hensyn til at søge noget gennemført for andre, og det har måske minister Bomholt nok været som socialminister, kan man vel ikke bebrejde en socialminister. Det, at minister Bomholt nu som minister for kulturelle anliggender har visse ønsker på dette område, tror jeg heller ikke vi skal bebrejde ham for tidligt. For øvrigt er det bedre at være lidt umættelig end at begynde at se for tidlig mæt ud.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var for resten enig med mig på en lang række punkter både med hensyn til erhvervsudviklingen og til landbrugets problemer, og det takker jeg det ærede medlem for. Det er meget afgørende nu, da vi står over for at gå ind i fællesmarkedet, at også en række af de motiver, der begrundet vort standpunkt til markedsplanerne, er fælles.

Derimod mente det ærede medlem, at jeg måske havde fortolket det ærede medlems udtalelser vedrørende statsfinanserne lidt for stærkt og ligesom havde trukket en lidt for stor forskel op mellem det ærede medlems standpunkt og det ærede medlem hr. Poul Møllers standpunkt. Jeg beklager, hvis jeg, efter hvad jeg hørte i går, har udlagt det ærede medlems og partiet venstres standpunkt anderledes, end det ærede medlem ønskede at give udtryk for. I og for sig håber jeg, at der er noget rigtigt i den fornemmelse, jeg havde, at det ærede medlem ikke så fuldstændig afviser, at også statsfinanserne kommer ind på linje